

der bare er lidt nationaløkonom tilbage i hr. Frank Dalgaard – har Europa været så økonomisk stabilt, som vi er nu. Aldrig har EU-landenes økonomier været så samordnede, eller for at bruge et teknisk udtryk: konvergente, som de er i dag. Aldrig har der været bedre udsigter for, at vi kan få en varig høj beskæftigelse i EU. Det er bl.a. foranlediget af de politiske beslutninger og det arbejde, der er foregået for at samordne vores økonomier, så vi ikke generer hinanden, men trækker på samme hammel på god solidarisk, demokratisk vis.

Så Grækenland vil ikke ødelægge det her. Hele konstruktionen er lavet sådan, at vi alle sammen skal kunne være med i det øjeblik, vi opfylder kriterierne, og det vil ikke skabe problemer af den karakter.

Til hr. Frank Dalgaard: Jeg har svaret på lidt af det, og så vil jeg lige gribe fat i det, hr. Frank Dalgaard siger om, at der skal gå lang tid, før der er skabt troværdighed og tillid omkring et lands økonomiske politik. Netop, netop. Danmark har været 15-16-17 år, i hvert fald mere end 10 år, om at bygge den troværdighed op omkring vores fastkurspolitik. Hvordan kan hr. Frank Dalgaard så i sin vildeste fantasi sætte spørgsmålstegn ved det?

Til hr. Keld Albrechtsen: Der er ingen modsætning mellem at optage nye lande, øst- og centraleuropæiske lande og så have møntunionen. Pointen er, at euroen, og det, at den blev skabt den 1. januar 1999, er den aller-, allerbedste forudsætning for, at optagelsesforhandlingerne og optagelse af nye medlemslande kan ske hurtigt.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, tak, men jeg kan da bekræfte, hvad ministeren siger, at vi har nu i 15-17 år ført en stabiliserende økonomisk politik, og den Poul Nyrup Rasmussen-regering, der kom efter Schlüter-regeringen, har i hovedtræk, heldigvis, videreført den gode, sunde, borgerlige økonomiske politik, og det er en lang periode.

Men pointen er vel netop, må jeg sige til økonomiministeren, at det har Grækenland ikke. De når altså til at opfylde konvergenskriterierne om nogle måneder, og så søger de om optagelse, og så har de ikke bare pligt, men også en ret til at komme ind. Og så er det, jeg beder ministeren svare på det stillede spørgsmål: Er det, at Grækenland tilslutter sig euroen, noget, der styrker euroen eller svækker euroen?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Jeg vil gerne sige, at det er jo rigtigt, at Danmark er en del af Europa. Det er jo en geografisk kendsgerning, som ministeren her kommer med, og det mener regeringen også at f.eks. Tyrkiet er. Så sådan er man jo også ved at forsøge at inkludere flere og flere lande i Europa.

Vi ønsker bestemt ikke at bruge nogen kran til at flytte hverken Sjælland, Fyn eller Jylland eller det hele, men det har bare ikke noget som helst med sagen at gøre. Der ligger lande meget tæt på os, Norge, Sverige, England, som ikke er med i euroen, som er lande, der jo klarer sig godt. Det, som er pointen, er selvfølgelig, at de jo vil kunne se, når årene nu går, om det er en fordel på et senere tidspunkt at komme med i euroen, eller om det er en fordel for dem at bevare de velfærdssamfund, som de føler de har indrettet sig med, for at undgå den samordning, som økonomiministeren taler om, og som jo – det må jo økonomiministeren jo også bekræfte – vil blive krævet stærkere og stærkere, efterhånden som tiden går, blandt de lande, der er med i euroen.

Det er det faktum, at Grækenland kommer med, vel også et udtryk for. På grund af, at sådan nogle økonomier kommer med, vil man blive nødt til at samordne en meget, meget større del af økonomierne, som årene går.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at ministerens svar på mit spørgsmål var overraskende. Ministeren hævder nu, at det ligefrem skulle være en fordel for udvidelsen af optagelsesforhandlingerne, at man samtidig vil gennemføre den fælles mønt, og det vil jeg egentlig godt bede ministeren forklare lidt nærmere.

Mener ministeren, at det gør det nemmere for Bulgarien og Rumænien og Tyrkiet at blive medlemmer af EU, fordi de skal underkaste sig de regler, som gælder i den fælles mønt?

Jeg ville umiddelbart have den fornemmelse, at det måske ville gøre det lidt vanskeligere for de lande, og det tror jeg også ministeren vil erkende, hvis ministeren går lidt dybere ned i tingene. Faktisk vil det på det nærmeste gøre livet umuligt for regeringerne i de lande at skulle leve op til de behårde eurokrav.

Men nu er det jo blevet en temmelig dyb og omfattende debat, som spørgsmålet her er udartet til på grund af ministerens, må jeg sige, noget horrible svar, så vi bliver nok nødt til at